

خجسته روز " بنیاد " را گرامی میداریم

در سالهای آغازین دهه ۱۳۳۰ خورشیدی بدنال فرو نشستن آتش جنگ جهانی دوم ، کشور اهورائی مان همچون غنیمت جنگی بدست لاشخوران استعمارگر روس ، انگلیس و آمریکا افتاد و هرکدام گوشه ای از این سرزمین را تیول خود قرارداده و به تاراج و یغمای هستی کشور و مردمان می پرداختند و حکومت- گران وقت برای بقای خود نه تنها دیده بر این نامردمی ها فرو بسته بودند ، بلکه خود نیز از این خون یغما بهره برمیداشتند !

در چنین شرایطی دانا مردمان و آنها که درد میهن و آزادگی داشتند ، همواره در اندیشه یافتن راهی برای برون رفت از این تنگنا بودند . در این میان گروهی از جوانان میهن دوست گردهم آمدند و برای مبارزه در راه آزادی و استقلال ایران زمین هم پیمان شدند . آنان در شامگاه ۱۵ شهریورماه ۱۳۲۶ نشست پر جنب و جوش برپا کردند و با ابراز نگرانی از شرایط بحرانی میهن مان و اندیشه برای رهیافت به آرمانهای ایران دوستانه به کنکاش نشستند و برای ایجاد یکپارچگی و شکل دادن به مبارزاتشان ،

سازمانی فرهنگی و سیاسی را بنیاد نهادند که پس از چندی " مکتب پان ایرانیسم " نام گرفت و با توجه به اهمیت این کوشش ، آن روز را " روز بنیاد " نام نهادند .

بیش از ۶ دهه از برگزاری آن نشست میگذرد و هموندان این گرایش هر سال در چنین روزی گرد هم می آیند و با یاد بنیادگزاران آن و طرح مسائل روز کشور و یافتن رهنمودهایی برای سربلندی هرچه بیشتر ایران زمین ، گرامی روز بنیاد را ارج مینهند .

کوتاه مدت پس از تشکیل این مکتب ، جنبش ملی کردن صنعت نفت در سراسر کشور برهبری پیشوای بزرگ ملت ایران ، دکتر محمد مصدق ، اوضاع را در سراسر کشور دگرگون کرد . زنان و مردان بیدار

دل میهن مان از هر سو ، همکاری و همگامی خود را با این نهضت ، به شکلهای گوناگون ابراز داشتند. این خیزش مردمی موجب آشفتگی زمامداران دست نشانده شد که گام به گام ناچار به عقب نشینی شدند .

مصدق بزرگ در میان ناباوری حکومتگران و دست نشاندهگان استعمارگران ، پیشنهاد قبول سمت نخست

وزیری را بخاطر انجام امر ملی شدن صنعت نفت پذیرفت و مبارزه شکل رسمی و قانونی بخود گرفت .

همزمان با این پیروزی بزرگ ، شماری از هموندان " مکتب پان ایرانیسم " به رهبری شهید راه آزادی داریوش فروهر ، در روز یکم آبانماه ۱۳۳۰ حزب ملت ایران را پی افکندند و بگونه سربازانی جان بر- کف از ستون های اصلی پشتیبانی دکتر مصدق شدند .

پس از کودتای ننگین ۲۸ مرداد ، پایوران حزب ملت ایران بمانند دیگر آزادیخواهان و میهن پرستان به زندان افتادند . شادروان داریوش فروهر در مدت زمان بین ۲۸ مرداد ۳۲ و بهمن ماه ۵۷ چندین مرتبه

زندانی شد و مدتهای مدید در سیاهچالهای آریامهری بسر برد و در سخت ترین شرایط زندان پیشنهادات دهان پرکن رژیم برای تسلیم و ترک مبارزه را با خشونت رد کرد .

در طول انقلاب ، در سالهای ۵۶ و ۵۷ هموندان حزب ملت ایران پیشگام مبارزه علیه رژیم سلطنتی بودند . آنان امیدوار بودند که با فروپاشی رژیم شاهنشاهی ، بساط ظلم و جور و وطن فروشی برچیده میشود و آرمانهای مقدس ملی جایگزین آن خواهد شد . افسوس که پس از پیروزی انقلاب که با جان - فشانی و از خودگذشتگی همه گروههای ملی و آزادیخواه به ثمر رسید ، از راه رسیدگان و موج سواران

با بهره برداری از باور های مذهبی مردم تکیه بر نیروهای تا دندان مسلح ، همه آرزوهای آزادیخواهان

را بر باد دادند و استبداد که از در بیرون رانده شده بود به شکلی دیگر وارد میدان شد و هر صدای آزادی خواهی را در گلو خفه کرد .

زنده یاد داریوش فروهر که در ابتدا ، با باور به وعده هائی که سران رژیم جمهوری اسلامی برای استقلال و آزادی مردم کشور میدادند ، صمیمانه با آنها همکاری میکرد . در کوتاه مدت با مشاهده نابسامانیها و دورویی ها راه خود و حزب ملت ایران را از حکومتگران نوحاسته جدا کرد .

در این شرایط نامتناسب با خواست آزادیخواهان و شکل گیری ماجرای ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ ، حزب ملت ایران از شرکت در هر نمایش انتخاباتی که سران رژیم برای آراستن چهره جمهوری اسلامی برگزار میکردند خودداری کرد و آن را تحریم نمود . رهبرحزب در شرایط وحشتناک حاکم بر مملکت ، خواهان

زنده داشت جدول ارزشهای انقلاب و بازنگری قانون اساسی و جدائی دین از حکومت شد و بدنبال آن ، او را بزندان افکندند . پس از آزادی از زندان ، با وجود سخت گیری های رژیم ، دست از مبارزه برنداشت و همراه با همسر فداکارش شیرزن مبارز . شادروان پروانه فروهر و کوشندگان حزب ملت ایران همه جا به افشاگری سردمداران رژیم پرداخت و لزوم مبارزه برای دستیابی به آزادی و رهائی از یوغ دیکتاتوری را فریاد کرد .

مردم آزادیخواه میهن مان بویژه جوانان و دانشجویان مبارز با شناختی که از حزب ملت ایران و رهبری آن داشتند ، دسته دسته بسراغ آنان میرفتند و با ابراز همبستگی ، راه رهائی از این گرداب مهیب را می - خواستند و با بهره وری از رهنمودهای این دو فرزانه ، میکوشیدند تا مبارزانشان را سازمان دهند و یکپارچه شوند . حکومتگرایان بیدادگر با مشاهده این شور و هیجان ، احساس خطر کردند و چون میدانستند حبس و شکنجه این دلاوران را برجای نمی نشاند ، راهکار دیگری اندیشیدند و با تصمیمی ددمنشانه جلادان خود راچون خفاشان خون آشام شبانه به خانه این دو استوانه استقامت گسیل داشتند و این جلادان خونخوار با کاردآجین کردن بدن رنجور این دو دلاور آزادیخواه ، خون آنانرا بزمین ریختند . غافل از آنکه این خون نهال آزادیخواهی را بارور میکند و دیر یا زود ناچار به پذیرش خواست ملت ایران و ترک خودکامگی خواهند بود.

شرکت دهها هزار نفر از هم میهنان مان در تشییع پیکر پاک این دو جان باخته راه آزادی و سربلندی میهن خود نشانه انست که راهشان همچنان پر رهرو خواهد ماند .

امسال نیز مانند همیشه ، هموندان حزب ملت ایران در روز بنیاد گرد هم می آیند و ضمن بزرگداشت این روز تاریخی و پیمان سپاری به خون شهدای همیشه زنده شان ، راهکارهای رهائی ملت ایران از یوغ بردگی و بندگی را بررسی میکنند .

با درود فراوان به روان داریوش و پروانه فروهر

دفتر اروپائی حزب ملت ایران

۱۴ شهریور ماه ۱۳۸۷